

10) усі зауваження і пропозиції, що надійшли до уповноваженого територіального органу;

11) стислий зміст програм моніторингу та контролю щодо впливу на довкілля під час провадження планованої діяльності, а також планів післяпроектного моніторингу.

Як видно з наведеного змісту звіту, більшість позицій містять інформацію щодо просторових характеристик або земельних ділянок/меж зон дії обмежень, або безпосередньо об'єктів нерухомого майна. Важливо, щоб інформаційне забезпечення, яке використовується у містобудівній і землевпорядній документації корелювало із вимогами до відповідного звіту про оцінку впливу на довкілля. Для цього варто визначити єдині підходи до використання наборів геопросторових даних, що і потребує подальшого дослідження.

Список використаних джерел:

1. Про оцінку впливу на довкілля: Закон України від 23.05.2017 № 2059-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2059-19#Text> (дата звернення 27.02.2023).

УДК 349.414: 349.417

Трегуб Ю.Є., к.т.н., доцент кафедри геодезії

(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)

ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

Багаторівнева система управління земельними ресурсами істотно ускладнює функціонування ринку земель, реалізацію охорони, раціонального, екологічнобезпечного та сталого їх використання. Процес оформлення прав на землю є для її власника витратним і, у багатьох випадках, довготривалим. Це, у свою чергу, не дозволяє здійснити повну інвентаризацію земельних ресурсів держави та повністю наповнити державний земельний кадастр. Управління земельними ресурсами як національним багатством настільки багатофункціональне і структурно складне, що воно має здійснюватися на кожному з рівнів (державному, регіональному та місцевому) у тісній взаємодії із суб'єктами господарювання.

Важливе місце в управлінні земельними ресурсами належить земельному менеджменту. Земельний менеджмент є важливим інструментом під час здійснення землеустрою. Існує об'єктивна необхідність його розвитку як умови сталого землекористування. Земельний менеджмент ґрунтується на стратегічному плануванні та управлінні, що забезпечує сталий розвиток земельних ресурсів та земельних відносин.

Впровадження земельного менеджменту найкраще робити на місцевому рівні, тобто на рівні територіальних громад, а далі масштабувати отриману інформацію. Децентралізація в Україні заклала фундамент до розвитку земельного менеджменту – далі справа за громадами. Територіальні громади мають бути зацікавлені у запровадженні механізмів земельного менеджменту, бо органи місцевого самоврядування сьогодні не мають повної та актуальної інформації про наявні земельні ресурси. А земельні ресурси – основа розвитку економіки, базис життєдіяльності громади та важливе джерело наповнення її бюджету. Важливо раціонально використовувати землю територіальної громади. А для цього необхідно знати, якими саме землями вона володіє, і як з максимальною користю вона може їх використовувати з урахуванням сталого розвитку.

Пропозиції щодо запровадження земельного менеджменту в територіальних громадах:

– розробка стратегії розвитку територіальної громади (бачення, місія, цілі,

конкурентна перевага, тощо);

– встановлення меж територіальної громади та розроблення відповідної документації із землеустрою;

– проведення земельного аудиту територіальної громади (збір та аналіз інформації з актуальними даними про всі землі територіальної громади та створення загальної інформації про них);

– за результатами земельного аудиту створення земельного банку (інформаційна система про земельні ресурси громади);

– підвищення інвестиційної привабливості територіальної громади та залучення інвесторів.

Важливою складовою впровадження земельного менеджменту є забезпечення якісного кадрового потенціалу територіальної громади. Кожна громада повинна мати в штаті одного або декількох інженерів-землевпорядників, в залежності від її площі. Саме ці фахівці будуть здійснювати земельний менеджмент, до їх повноважень буде входити вміння якісно оцінити ситуацію в громаді з земельними ресурсами, проаналізувати склад земель, якісні та кількісні показники, їх розподіл за формою власності та цільовим призначенням, тощо. Землевпорядник громади повинен володіти знаннями у галузі земельного права, земельного кадастру, землеустрою, управління земельними ресурсами, геодезії, мати відповідну освіту та кваліфікацію і бути вільним користувачем програмних продуктів ГІС.

Іншою важливою складовою реалізації земельного менеджменту в територіальних громадах є їх мотивація до співпраці з грантовавцями та організаціями-донорами, яких сьогодні є велика кількість. Серед них:

– загальнодержавні та обласні програми розвитку. В кожній області України є затверджений рішенням обласної ради перелік комплексних та галузевих обласних програм, на фінансування яких виділяються кошти обласного бюджету. Слід вибрати з затвердженого переліку програму, в якій буде брати участь територіальна громада, і подати відповідну заявку.

– міжнародна технічна допомога. Ресурси та послуги, що відповідно до міжнародних договорів України надаються донорами на безоплатній та безповоротній основі з метою підтримки України. На сайті Міністерства економічного розвитку і торгівлі України є перелік діючих проектів міжнародної технічної допомоги за підтримки країн-донорів, що реалізуються в Україні на даний час. На сайтах www.gurt.org.ua та donors.decentralization.gov.ua є перелік грантів, які діють на даний час в Україні. Під кожним грантом є вимоги до учасників та до проектів, перелік документів, термінів подачі та критеріїв оцінки.

– благодійна допомога. Безкорисливе надання допомоги територіальним громадам на реалізацію соціальних, екологічних проектів, а також проектів, спрямованих на сталий розвиток громад.

Для здійснення ефективного земельного менеджменту в громаді землевпоряднику необхідно мати технічні засоби та програмне забезпечення. Реалізація земельного менеджменту вимагає міждисциплінарних навичок, а саме залучення фахівців у галузі землеустрою, містобудування, права, геодезії, екології, економіки тощо.

Список використаних джерел:

1. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 5.02.2015 року № 157-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/157-19#Text> (дата звернення 10.02.2023).

2. Земельний кодекс України: Закон України від 25.10.2001 № 2768-III. Дата оновлення: 10.10.2022. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14> (дата звернення: 10.02.2023).

3. Децентралізація. URL: decentralization.gov.ua (дата звернення: 10.02.2023).